

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਤਹਿ ਚੰਦ, ਜੇ.

ਭਾਗਵਤ ਪਰਸ਼ਾਦ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ- ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ, ਅਤੇ ਹੋਰ- ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1966 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 756

1 ਅਗਸਤ 1967 ਈ

ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਰੂਲਜ਼, 1934 (ਵਾਲੀਅਮ II), ਅਧਿਆਇ XVI, ਨਿਯਮ 16.2(1)- ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ—'ਦੁਰਾਚਾਰ', 'ਕਬਰ', 'ਦੁਰਾਚਾਰ ਦੀਆਂ ਗੰਭੀਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ'—ਦਾ ਅਰਥ—ਵਿਧਾਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ—ਉੱਚਤਮ ਡਿਗਰੀ—ਜਦੋਂ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ— ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦਾ ਇਰਾਦਾ—ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਬਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ—ਆਮ ਸ਼ਬਦ—ਦੇ ਅਰਥ—ਜਦੋਂ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤਿਬੰਧਿਤ—ਕਨੂੰਨ—ਦੇ ਆਮ ਉਦੇਸ਼—ਜਦੋਂ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਸਹਾਇਤਾ— ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ (1950)— ਧਾਰਾ 311 ਅਤੇ 326— ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਭਾਗਾਂ ਅਤੇ ਉੱਚ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ—ਕਦੋਂ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ— ਸਰਟੀਫਿਕੇ ਦੀ ਰਿੱਟ— ਕਦੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਰੂਲਜ਼, 1934 (ਵਾਲੀਅਮ II), ਚੈਪਟਰ 16 ਦੇ ਨਿਯਮ 16.2 (1) ਵਿੱਚ 'ਕੁਰਾਹੇ ਦੀਆਂ ਗੰਭੀਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਬਹੁਲਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ, ਬਹੁਵਚਨ ਸੰਖਿਆ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਇਕਵਚਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਇਕਵਚਨ ਨੂੰ ਆਯਾਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ, ਕਾਰਜਾਂ, ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਬਹੁਲਤਾ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ, ਜੋ ਮਾਇਨੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਉਹ ਫਰੀ ਕੁਐਸੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗੁੰਝਲਦਾਰਤਾ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧ।

ਮੰਨਿਆ, ਕਿ 'ਦੁਰਾਚਾਰ' ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਆਮ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਗਲਤ ਕਰਨਾ; ਕੁਪ੍ਰਬੰਧਨ ਲਈ; ਗਲਤ ਜਾਂ ਗਲਤ ਵਿਹਾਰ; ਮਾੜਾ ਵਿਵਹਾਰ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਹਾਰ ਜਾਂ ਆਚਰਣ।" ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਕਰਮ, ਕੁਕਰਮ, ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਇਰਾਦਾ ਹੋਵੇ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਕਬਰ" ਸ਼ਬਦ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਗੰਭੀਰਤਾ, ਮਹੱਤਵ, ਭਾਰ, ਆਦਿ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣ 'ਕਬਰ' ਆਚਰਣ ਦੇ ਪਾਤਰ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। "ਦੁਰਾਚਾਰ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਕੰਮ" ਸ਼ਬਦ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹਨ। ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਕਰਮ, ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਰਥ ਦੇਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ; ਗੰਭੀਰਤਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ 'ਦੁਰਾਚਾਰ' ਨੂੰ ਘੋਰ ਜਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਵੱਧ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਗੰਭੀਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ "ਕਬਰ" ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ "ਗ੍ਰੈਵੈਸਟ" ਕੁਕਰਮ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਡਿਗਰੀ ਹੈ।

ਹੋਲਡ, ਉਸ ਸਰਵਉੱਚ ਡਿਗਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੁੱਲ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਜਾਂ ਅਧਿਕਤਮ ਡਿਗਰੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੁਲਨਾ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਰਵਉੱਚ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਡਿਗਰੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੀਆਂ ਉੱਤਮ ਡਿਗਰੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਗ੍ਰੇਡ ਅਤੇ ਡਿਗਰੀਆਂ ਹਨ। ਉੱਤਮ ਡਿਗਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਉੱਤਮ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਪੱਧਰੀ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਡਿਗਰੀ ਇੰਨੀ ਉੱਚੀ ਜਾਂ ਇੰਨੀ ਘੱਟ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਜਾਂ ਉੱਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸੁਪਰ ਲੇਟਿਵ ਅਕਸਰ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਰਾਦਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਉੱਚੀ ਡਿਗਰੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉੱਤਮਤਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਲੋੜ 'ਤੇ ਦਬਾਅ ਪਾਉਣ ਦੇ ਢੰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਵਰਤੋਂ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣ ਜਾਂ ਕਿਰਿਆ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗੁਣ ਜਾਂ ਗੁਣ ਦੀ ਉੱਚਤਮ ਡਿਗਰੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਭੌਤਿਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉੱਤਮ ਡਿਗਰੀ, ਅਰਿਥ ਮੈਟਿਕਲ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਗੈਰ-ਭੌਤਿਕ ਜਾਂ ਸੰਕਲਪ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ, ਕਿਰਿਆ, ਆਚਰਣ ਜਾਂ ਮਾਨਸਿਕ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉੱਚਤਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤਿਕਥਨੀ, ਉੱਚਾਈ ਜਾਂ ਹਾਈਪਰਬੋਲੀਕਲ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਉੱਚ ਪੱਧਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ। ਗੁਣਵੱਤਾ ਦਾ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ। ਵਿਆਕਰਣ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗੁਣ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ ਉੱਚਤਮ ਡਿਗਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸ ਇਰਾਦੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ।

ਹੋਲਡ, ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਹਰ ਸ਼ਬਦ, ਧਾਰਾ ਅਤੇ ਵਾਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਉਨਾ ਹੀ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਰਚਨਾ ਇਸ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਫਾਲਤੂ ਜਾਂ ਮਾਮੂਲੀ ਨਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ। ਪਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਵਿਆਖਿਆ ਪ੍ਰਬਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜੇਕਰ ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਉਲਟ ਨਤੀਜਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸ਼ਬਦ ਕਾਫ਼ੀ ਲਚਕਦਾਰ ਹਨ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰੇਗਾ। ਇਰਾਦਾ ਅੱਖਰ ਉੱਤੇ ਹਾਈ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪੱਤਰ, ਜੋ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਐਕਟ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਵੇ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਬਦਾਂ ਜਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਜਾਂ ਸੀਮਤ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਕਰਣ ਦੇ ਨਿਯਮ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਰਥ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਹਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿਆਕਰਨਿਕ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸਾਦੇ ਆਮ ਅਰਥਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਸੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਵਿਆਕਰਣ ਦੀਆਂ ਬਰੀਕੀਆਂ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ। ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਦਾ ਆਮ ਉਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮ ਨਾਲੋਂ ਅਰਥ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਹਾਇਤਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਆਕਰਣ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਧਾਰਨ ਨਿਰਮਾਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੀ ਈਨਿੰਗ ਨੂੰ ਇੱਕ ਢੁਕਵੇਂ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸਤਾਰ ਜਾਂ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਸਾਰੀ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ, ਜ਼ੁਲਮ ਜਾਂ ਬੇਤੁਕੇ ਨਤੀਜੇ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾਂਦੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਬੇਤੁਕੇ ਸਿੱਟੇ ਵੱਲ ਖੜਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨੂੰ ਪਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਨੋ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਲੋੜੀਂਦੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਮਿਆਰ ਲਈ

Bhagwat Parshad v. Inspector-General of Police, Punjab, etc. (Tek Chand, J.)

ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਲਕਾ ਜਿਹਾ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਅਤੇ ਸਖਤ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਅ ਤੋਂ ਇਹ ਕਰਤਵਾਂ ਇੱਕ ਸਖਤ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਆਚਰਣ ਵਿੱਚ ਦਿੱਲ, ਜਾਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਬਲ ਦੀ ਸਰਵੋਤਮ ਉਪਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਲਈ ਹੈ ਜੋ ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅੰਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀਆਂ ਅਸਧਾਰਨ ਰਿੱਟਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਮਦਾਮਸ ਆਦਿ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੇ ਸਿਹਤ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਲਈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਬੇਲੋੜੇ ਜਾਂ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਲਝੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਹਨ ਜੋ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਸਧਾਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਬੋਧਦੀਆਂ ਹਨ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਘਟੀਆ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ ਜੋ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਜਾਂ, ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ। ਜਦੋਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਕੱਢੇ ਗਏ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਨਿਗਰਾਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਨਾਕਾਫੀ ਜਾਂ ਅਣਉੱਚਿਤ ਖੋਜ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਨਾਕਾਫੀ ਸਨ।

226/227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਿਤੀ 8 ਮਾਰਚ, 1966, 25 ਜੁਲਾਈ, 1965 ਅਤੇ 4 ਮਾਰਚ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। 1965, ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਆਰ.ਸੀ.ਡੋਗਰਾ ਅਤੇ ਆਰ.ਐਨ.ਨਰੂਲਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਹਨ।

ਅਬਨਾਸ਼ਾ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਹਰਿਆਣਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਪੀ.ਐਸ.

ਆਰਡਰ

ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ.—ਭਗਵਤ ਪ੍ਰਸਾਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਨੰਬਰ 1751, ਪੁਲਿਸ ਲਾਈਨਜ਼, ਅੰਬਾਲਾ, ਨੇ ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

3 ਜਨਵਰੀ, 1965 ਨੂੰ ਉਹ ਪੁਲਿਸ ਲਾਈਨਜ਼, ਅੰਬਾਲਾ ਵਿਖੇ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ ਅਤੇ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਛੁੱਟੀ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਰਾਮ ਪਾਲ ਨਾਲ ਸ਼ਰਾਬ ਲੈ ਕੇ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਤ ਕਰੀਬ 10 ਵਜੇ ਬੈਰਕ ਨੰਬਰ 1 ਵਿਚ ਰਾਮ

ਪਾਲ, ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਨੰਬਰ 1669, ਨੇ ਕੁਲਦੀਪ ਰਾਜ, ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਨੰਬਰ 846 ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਡਾ: ਸਿਆਹੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਸੀ ਅਤੇ ਰੌਲਾ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫੁੱਟ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਕੁਲਦੀਪ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਵੀ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹਟਿਆ। ਕੁਲਦੀਪ ਰਾਜ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਰਾਮ ਪਾਲ ਦੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੀ

ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਾਨਕ ਸੀਹਾਨ ਡੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ। ਰਾਤ 10.30 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਰਿਜ਼ਰਵ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਇੱਕ ਹੈਂਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਫੁੱਟ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਦੇ ਨਾਲ ਬੈਰਕ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਅਤੇ ਰਾਮ ਪਾਲ ਨੂੰ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਪਾਇਆ। ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਰਿਜ਼ਰਵ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਪੁਲਿਸ ਲਾਈਨ ਵਿਚ ਪੁਲਿਸ ਡਾਕਟਰ ਕੋਲ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਤੀ ਸੀ। ਉਸੇ ਰਾਤ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਅੰਬਾਲਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਉਸ ਨੇ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਬਸੰਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਲਈ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ 12 ਫਰਵਰੀ, 1965 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਐਸ.ਪੀ. ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ। ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਬਸੰਤ ਸਿੰਘ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਰਾਮ ਪਾਲ ਸ਼ਰਾਬ ਲੈਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਸਨ। ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਲਾਈਨ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਦੰਗੋਬਾਜ਼ੀ ਪੈਦਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ 4 ਮਾਰਚ, 1965 ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਭਗਵਤ ਪ੍ਰਸਾਦ ਨੇ ਗੰਭੀਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਪੁਲਿਸ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ "ਸਭ ਤੋਂ ਨਿੰਦਣਯੋਗ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ" ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਜ਼ਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ। ਉਸਨੇ ਡਾ: ਚਮਨ ਲਾਲ, ਇੰਚਾਰਜ ਪੁਲਿਸ ਹਸਪਤਾਲ, ਅੰਬਾਲਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਤੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਹੋਰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵੀ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਪੱਖ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਛਾਤੀ ਅਤੇ ਦੰਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਦ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਡਾਕਟਰ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਕੋਲ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਦਰਦ ਵਾਲੇ ਦੰਦਾਂ 'ਤੇ ਕਲੋਰੋਫਾਰਮ ਸਪਿਰਿਟ ਲਗਾਇਆ ਸੀ। ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ, ਜੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਰਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਜਾਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪੁਲਿਸ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਡਾਕਟਰ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਪੁਲਿਸ ਅੰਬਾਲਾ ਰੰਗਾ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ "ਪੁਲਿਸ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਦੰਗੋਬਾਜ਼ੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਤਾਲਮੇਲ ਵਾਲਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ।" ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਅੱਗੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵੀ ਅਸਫਲ ਰਹੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਹੁਣ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਉਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਬਸੰਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਦਰਖਾਸਤ 'ਤੇ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਬਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਅਤੇ ਅਸਲ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਅੰਬਾਲਾ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਵੀ ਮੰਗੀਆਂ ਸਨ। ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਜੇ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਪੀਆਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕੀਆਂ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਅੰਬਾਲਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਕੋਈ ਰਿਪੋਰਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਕਾਪੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਬਸੰਤ ਸਿੰਘ ਦੀ 3 ਜਨਵਰੀ, 1965 ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਹੈ। ਇਸ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਵੱਲੋਂ ਬੈਰਕ ਵਿੱਚ ਰਾਤ ਸਮੇਂ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਂਦੇ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਤੱਥ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਡਾਕਟਰ ਕੋਲ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀ ਲਈ ਸੀ। 16 ਜਨਵਰੀ 1965 ਨੂੰ ਪੜਤਾਲੀਆ ਅਫਸਰ ਵੱਲੋਂ ਕੁਲਦੀਪ ਰਾਜ ਫੁੱਟ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਬਦਬੂ ਆ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਰੌਲਾ ਪਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕੁਲਦੀਪ ਰਾਜ ਤੋਂ ਜਿਰ੍ਹਾ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਜਾਂ ਰੌਲਾ ਪਾਉਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਪੱਖ ਬਾਰੇ ਕੁਲਦੀਪ ਰਾਜ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਾਨਕ ਚੰਦ ਰਿਜ਼ਰਵ ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਮਿਤੀ 3 ਜਨਵਰੀ, 1965 ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਕਾਪੀ (ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ “ਏ” ਦੀ ਨਕਲ) ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਨਾ ਕਰਕੇ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਲਾਈਨਜ਼ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਡਾਕਟਰ ਚਮਨ ਲਾਲ ਕੋਲ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ (ਪਟੀਸ਼ਨਰ) ਨੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਕਾਪੀ ਉਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਉਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਪੁਲਿਸ ਡਾਕਟਰ ਤੋਂ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਅੰਬਾਲਾ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਡਾ. ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸ਼ਰਾਬ ਵਾਲੀ ਦਵਾਈ ਲਈ ਸੀ; : .

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਚਿੰਤਾਮਨ ਸਦਾਸ਼ਿਵ ਵੈਸ਼ਮਪਾਯਨ (1) ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਹੋਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਬਾਰੇ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖੇ ਗਏ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੁਕਸ ਦੁਆਰਾ ਖਰਾਬ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਬੂਤ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਸਨ।

ਅਗਲਾ ਨੁਕਤਾ ਤਾਕੀਦ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮ, 1934 (ਖੰਡ II), ਅਧਿਆਇ XVI, ਨਿਯਮ 16.2(1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ-

ਪੁਲਿਸ ਸੇਵਾ ਲਈ ਅਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲਗਾਤਾਰ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਜਿਹਾ ਅਵਾਰਡ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ

ਲੰਬਾਈ ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਉਸਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ”

ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਰ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਹਨ ਘੱਟ ਰੈਂਕ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਰੈਂਕ ਦੇ ਸਿਲੈਕਸ਼ਨ ਗ੍ਰੇਡ ਤੋਂ ਉਸੇ ਰੈਂਕ ਦੇ ਸਮਾਂ-ਸਕੇਲ ਤੱਕ ਘਟਾ ਕੇ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਗ੍ਰੇਡਡ ਰੈਂਕ ਵਿੱਚ, ਗ੍ਰੇਡ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੇ ਸਥਾਨ ਜਾਂ ਇੱਕ ਹੇਠਲੇ ਗ੍ਰੇਡ ਤੱਕ। ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਸਮਾਂ-ਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਸਜ਼ਾ ਵਜੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਵਿਭਾਗੀ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਢੰਗ ਵੀ ਹਨ। ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉੱਤੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪੁਲਿਸ ਮੈਨੂਅਲ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਕਮੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੁਆਰਾ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਹੈ ਜੋ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਜੁਰਮਾਨਾ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ (ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਰੂਲਜ਼, 1952 ਦੇ ਨਿਯਮ 4(vi) ਤਹਿਤ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ।

(!) AIR 1961 SC 1623.

Bhagwat Parshad v. Inspector-General of Police, Punjab, etc. (Tek Chand, J.)

ਮਾਮ ਦਲੀਲ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਅਤੇ ਆਯਾਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਸਿਰਫ ਗਲਤ ਵਿਹਾਰ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਉਹ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਬੈਰਕਾਂ ਵਿੱਚ ਰੋਲਾ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਸਿਵਾਏ ਕਈ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਓਲੀਟ ਨਿਯਮ "ਕਾਰਜਾਂ" ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੇ 'ਕਾਰਜ' ਨੂੰ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਇੱਥੇ ਦੁਰਾਚਾਰ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਬਹੁਲਤਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਬੇਤੁਕੇ ਨਤੀਜੇ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਤਿਅੰਤ ਉਦਾਹਰਣ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਕੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਇਹ ਸੋਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਪੈਰਾਂ ਦਾ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਇੱਕ ਉੱਚ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਘੋਰ ਅਣ-ਉਲੰਘਣ ਦੇ ਇੱਕ ਕੰਮ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਣਾ ਸੀ।, ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਆਚਰਣ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। 'ਕਰਮ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਇੱਕਲੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢੋ। ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਬਹੁਵਚਨ ਸੰਖਿਆ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਇਕਵਚਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਇਕਵਚਨ ਨੂੰ ਆਯਾਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ, ਕਾਰਜਾਂ, ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਬਹੁਲਤਾ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨੂੰ ਮਾਪਣ ਲਈ, ਜੇ ਮਾਇਨੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਉਹ ਬਾਰੰਬਾਰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਚਨਚੇਤੀ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਨਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਵੀ ਕੰਮ, ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਗੰਭੀਰ, ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਜੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਾਇਨੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ।

"ਦੁਰਾਚਾਰ" ਇੱਕ ਆਮ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ "ਗਲਤ ਕਰਨਾ; ਕੁਪ੍ਰਬੰਧਨ ਲਈ; ਗਲਤ ਜਾਂ ਗਲਤ ਵਿਹਾਰ; ਬੁਰਾ ਵਿਵਹਾਰ; ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਹਾਰ ਜਾਂ ਆਚਰਣ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਕਰਮ, ਕੁਕਰਮ, ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। "ਦੁਰਾਚਾਰ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ।

"ਕਬਰ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਕਈ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਗੰਭੀਰਤਾ, ਮਹੱਤਵ, ਭਾਰ, ਆਦਿ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣ 'ਕਬਰ' ਆਚਰਣ ਦੇ ਪਾਤਰ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। "ਦੁਰਾਚਾਰ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਕੰਮ" ਸ਼ਬਦ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਕਰਮ, ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਦਾ ਅਰਥ ਦੇਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਗੰਭੀਰਤਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ 'ਦੁਰਾਚਾਰ' ਨੂੰ ਘੋਰ ਜਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਵੱਧ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਗੰਭੀਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਉੱਤਮ 'ਗ੍ਰੈਵੈਸਟ' ਅਤੇ 'ਸਿਰਫ਼' ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮਹੱਤਵ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਆਕਰਨਿਕ ਕੋਣ ਤੋਂ ਵੇਖਣ ਲਈ, 'ਗ੍ਰੈਵੈਸਟ' ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ 'ਕਬਰ' ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਕਰਮ ੩। ਇਹ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਜਾਂ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਡਿਗਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉੱਤਮ ਡਿਗਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਉੱਤਮ ਡਿਗਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੁੱਲ ਵਿੱਚ ਉੱਚਤਮ ਜਾਂ ਅਧਿਕਤਮ ਡਿਗਰੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੁਲਨਾ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਰਵਉੱਚ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਡਿਗਰੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ। ਪੁਰਾਣੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਅਤਿਅੰਤ ਡਿਗਰੀ ਦਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਜਾਂ ਬਿਹਤਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। "ਦੁਰਾਚਾਰ" ਭਾਵੇਂ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜਾ ਅਜਿਹੀ ਸਿਖਰ ਜਾਂ ਡੂੰਘਾਈ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੇ ਸੁਪਰਲਾ ਟੀਵ ਡਿਗਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਗ੍ਰੇਡ ਅਤੇ ਡਿਗਰੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਕਿ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ, ਕਿ ਬਿਲਕੁਲ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜਾ ਵਿਵਹਾਰ ਹੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ, ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਭੈੜੇ ਆਚਰਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਮਨੁੱਖੀ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਜਾਂ ਰਹਿਣ-ਸਹਿਣ ਨੂੰ ਗਰੇਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗ੍ਰੈਜੂਏਸ਼ਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਹੀ ਪੈਮਾਨਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਗਣਿਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੂਜੇ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰਲਾ ਟੀਵ ਡਿਗਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਜਾਪਦੀ ਹੈ: ਇੱਕ ਉੱਤਮ, ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਪੱਧਰੀ ਦੁਰਵਿਹਾਰ, ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਡਿਗਰੀ ਇੰਨੀ ਉੱਚੀ ਜਾਂ ਇੰਨੀ ਘੱਟ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਬਾਹਰ ਜਾਂ ਉੱਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਹੈ, ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹਰ ਸ਼ਬਦ, ਧਾਰਾ ਅਤੇ ਵਾਕ ਨੂੰ, ਇਹ ਵੀ ਉਨਾ ਹੀ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਸਦੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਫਾਲਤੂ ਜਾਂ ਮਾਮੂਲੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਵਿਆਖਿਆ ਪ੍ਰਬਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜੇਕਰ ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਉਲਟ ਨਤੀਜਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸ਼ਬਦ ਕਾਫੀ ਲਚਕਦਾਰ ਹਨ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰੇਗਾ। ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਅੱਖਰ, ਅੱਖਰ ਉੱਤੇ ਹਾਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਜੇ ਹੋ ਸਕੇ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਐਕਟ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਵੇ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਜਾਂਚ, ਸ਼ਬਦਾਂ ਜਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗਿਰਪ-ਨ-ਪੰਨਾਰੂਡ ਜਾਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਅਰਥ ਕਰਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਲ ਦਾ ਕੀ ਹੈ, ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਅਮੂਰਤ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਹ ਜੋ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ। ਭਾਸ਼ਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਿੱਚ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜੋਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਤਿਕਥਨੀ; ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਣਾਅ ਲਈ ਇੱਕ ਆਮ ਪੱਖੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਉੱਤਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਕਸਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਰਾਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਉੱਚੀ ਡਿਗਰੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉੱਤਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਲੋੜ 'ਤੇ ਤਣਾਅ ਰੱਖਣ ਦੇ ਢੰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉੱਤਮਤਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਰਸਮੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਭੌਤਿਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉੱਤਮ ਡਿਗਰੀ, ਵਰਤੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣ ਜਾਂ ਕਿਰਿਆ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗੁਣ ਜਾਂ ਗੁਣ ਦੀ ਉੱਚਤਮ ਡਿਗਰੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਗਣਿਤ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕੋਈ ਵੀ ਗਣਿਤਿਕ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨਾਲ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਇਮਾਰਤ, ਰਾਜ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਪਹਾੜੀ, ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਲੰਬੀ ਨਦੀ, ਸਭ ਤੋਂ ਡੂੰਘੇ ਸਮੁੰਦਰ ਆਦਿ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਗ੍ਰਹਿਣ ਗੈਰ-ਭੌਤਿਕ ਜਾਂ ਸੰਕਲਪ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ, ਕਿਰਿਆ, ਆਚਰਣ ਜਾਂ ਮਾਨਸਿਕ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰਲਾ ਟੀਵ

Bhagwat Parshad v. Inspector-General of Police, Punjab, etc. (Tek Chand, J.)

ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤਿਕਥਨੀ, ਉੱਚਾਈ ਜਾਂ ਹਾਈਪਰਬੋਲੀਕਲ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਉੱਚ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ। ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਾਲੇ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਡਿਗਰੀ। ਵਿਆਕਰਣ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗੁਣ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ ਸੁਪਰਲਾ ਟੀਵ ਡਿਗਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸ ਇਰਾਦੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ।

ਮੈਂ ਹੁਣ ਕਾਨੂੰਨਾਂ, ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮਾਂ, ਜਾਂ ਰਸਮੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਆਮ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਧਾਰਨ ਨਿਰਮਾਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸਤਾਰ ਜਾਂ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਸਾਰੀ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ, ਜ਼ੁਲਮ ਜਾਂ ਬੇਤੁਕੇ ਨਤੀਜੇ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾਂਦੀ। ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬੇਤੁਕੇ ਸਿਟੋ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰੇ, ਜਿਸ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨੂੰ ਪਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਇਹ ਕਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਜਾਣਿਆ-ਪਛਾਣਿਆ ਸਿਧਾਂਤ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਕਰਣ ਦੇ ਨਿਯਮ, ਭਾਵੇਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਅਰਥ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਮੈਂ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਜਦੋਂ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਹਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿਆਕਰਨਿਕ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸਾਦੇ ਆਮ ਅਰਥਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਵਿਧਾਨ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਆਕਰਣ ਦੀਆਂ ਬਰੀਕੀਆਂ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਵਿਧਾਨਿਕ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਨੂੰਨ ਦਾ ਸਾਧਾਰਨ ਉਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮ ਨਾਲੋਂ ਅਰਥ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਹਾਇਤਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਆਕਰਣ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਕ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਜੋ ਭਾਰ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ, ਸਮਕਾਲੀ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਨਿਯਮ ਹੈ ਜੋ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਨਾਲ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਨੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਆਚਰਣ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਵਾਲਾ ਹੋਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਪੁਲਿਸ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਮਿਆਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਲਕਾ ਜਿਹਾ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਅਤੇ ਸਖਤ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਅ ਤੋਂ ਇਹ ਕਰਤੱਵਾਂ ਇੱਕ ਸਖਤ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਆਚਰਣ ਵਿੱਚ ਦਿੱਲ, ਜਾਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਬਲ ਦੀ ਸਰਵੋਤਮ ਉਪਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਲਈ ਸੀ, ਜੋ ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਕਿ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ *ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ*, *ਸੈਡਮਸ*, ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਅਸਧਾਰਨ ਰਿੱਟਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਜਾਂ ਮਨਮਾਨੇ ਵੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਵਰਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਲਝੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਹਨ ਜੋ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਸਧਾਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਥੋਪਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ *ਉਤੀਸਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਿਦਿਆਭੂਸ਼ਣ (2)* ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ

ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਬਸ਼ਰਤੋਂ ਇਹ ਹੋਵੇ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ, ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਕਰਮ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਚਿਤ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਕਾਰਨ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹਨ: ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। *ਸਰਟੀਓਰਰੀ* ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਘਟੀਆ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕਿਸੇ ਗਲਤੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ ਜੋ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਜਾਂ, ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। . ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ

(2) ਏਆਈਆਰ 1963 ਐਸਸੀ 779 (786)।

ਇਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਕੱਢੇ ਗਏ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਆਪਣੇ ਸੁਪਰ ਵਿਜ਼ਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਨਾਕਾਫੀ ਜਾਂ ਅਣਉੱਚਤ ਖੋਜ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਨਾਕਾਫੀ ਸਨ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੰਮੀ ਲੜੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਅਤੇ ਟੀ. ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਗਰ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਟੈਂਡਰਡ ਵੈਕਰਨ ਆਇਲ ਕੰਪਨੀ (3) ਅਤੇ ਸਈਅਦ ਯਾਕੂਬ ਬਨਾਮ ਕੇ.ਐਸ. ਰਾਧਾ-ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (4)।

ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਜੋ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਮਝੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਵਜ਼ਨ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ 'ਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਬੋਝ ਨਹੀਂ ਪਾਵਾਂਗਾ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਆਰ.ਐਨ.ਐਮ

ਪੱਤਰ ਪੋਸਟ ਅਪੀਲ

ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦੁਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ ਜੇ ਜੇ

ਸਾਧਾ ਸਿੰਘ ਲੰਬਰਦਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ , - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ , - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

ਲੈਟਰਸ ਪੋਸਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 166 ਆਫ 1967

16 ਅਗਸਤ 1967 ਈ.

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੋਵੀਨਸ਼ਨ ਆਫ ਫ੍ਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ (1948 ਦਾ ਐੱਲ. ਐੱਲ.)— ਐੱਸ. 42— ਵਧੀਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ— ਕੀ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ— ਐੱਸ.ਐੱਸ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਾਂ ਅਤੇ ਸੋਧਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁੜ-ਵੱਡ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਈ। 21 ਅਤੇ 42 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ— ਕੁਝ ਸੱਜ-ਧਾਰਕਾਂ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਕਸੁਰਤਾ ਮਿਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਨੁਕਸਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੰਤਰੀ-ਇੰਚਾਰਜ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ— ਵਧੀਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਫਿਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਪੜਾਅ ਤੋਂ ਇਕਸੁਰਤਾ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ— ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼— ਕੀ ਵੈਧ ਹੈ— ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ (1950) - ਕਲਾ. 226—

ਹਾਈਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਚ ਦਖਲ-ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ- ਕਦੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ।

- (3) ਏਆਈਆਰ 1965 ਐਸਸੀ 111.
- (4) ਏਆਈਆਰ 1964 ਐਸਸੀ 477